

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

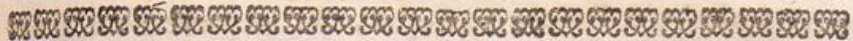
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXIII. In conspectu afflictissimæ Matris Filius Jesus infami crucis patibulo affigitur. Emblema. Serpens in palo in deserto exaltatus cum epigrapha: Pharmacum non venenum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXIII.

In conspectu afflictissimæ Matris Filius JESUS infamī crucis patibulo affligitur.

Postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt eum. Luc. 23. 33.

1. **A**D spectaculum hodie invitatis anima Christiana, cui simile hactenus non vidit, nec amplius videbit mundus: *Spectaculum, inquit Apostolus, factissimum mundo, & 1. Cor. 4. 9. Angelis & hominibus;* ubi alludit ad persecutiones & martyria Apostolorum, ac præsertim ad illos bestiarios, primosque SS. Martyres, qui Romæ & alibi quasi bestię caveis inclusi in amphitheatro publico, spectante Imperatore & populo Romano, bestiis obijciebantur; inter quos præeminet D. Ignatius, tertius post S. Petrum *Martyrol. Rom. 2. Febr.*

Mater Dolorosa. L I trum

N-

trum Antiochenæ Ecclesiæ Episcopus, qui in persecutione Traiani damnatus ad bestias Romam vinculus missus, præsentem ipso Traiano Imp. & circumsedente Senatu primò immanissimis pœnarum supplicij afflictus, ac tandem rugientibus leonibus in cibum objectus est, quorum dentibus præfocatus, & ut frumentum Christi, prout desideraverat, comminutus, digna Christi hostia effectus est.

Verùm longè crudelius, longè immanius est istud, quod tibi hodie, anima Christiana, exhibebitur spectaculum, de quo S. Lucas commemorat: *Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Oremendum, ô luctuosum, ô cruentum spectaculum, videre JESUM, Agnum illum innocentissimum, DEI & MARIE Filium in conspectu afflictissimæ Matris & totius populi dentibus efferatorum leonum objici, & quasi brutum excoiatum pro peccatis nostris in infami crucis patibulo durissimis clavis affigi: O cæli obstupescite super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer.*

Moyles olim pro spectaculo in publicis castris vastissimæ molis serpentem ex ære candente constatum in alta furca adinstar litteræ T. fabricatâ, ingratisimo populo Judaico, à venenatis tunc anguibus morsibus percusso, proponi curavit, ut in eum intuentes ab infirmitate & luce grassante pestifera liberarentur: *Quem cum percussi aspicerent, sanabantur, cui serpenti rectè pro Lemmate inscribes:*

Pharmacum, non venenum.

O bone JESU, ô Amor crucifixe! tu nobis per illum æneum serpentem præsignatus es: *Sicut Moyles, inquit ipse, exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam; in qua pœnosissima, ac dolorosissima exaltatione adimplerum fuit illud justi Simeonis vaticinium: Ecce positus est hic in signum, cui contradicetur, & tuam (ô Mater) ipsius animam pertransibit gladius. O anima Christiana! veni unâ mecum, & ascendamus cum hac dolorosissima Matre ad montem myrt hæ, & ad montem collis, & videamus visionem hanc magnam, DEUM & Hominem pro salute nostra cruci suffixum: Non te pigget, ait Mellifluus Bernhardus, videre serpentem in patibulo pendentem, si vis videre Regem in folio residentem: Et S. Augustinus: Fratres, inquit, ut à peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur, quomodo, qui intuebantur serpentem æneum in deserto, non peribant; sic qui intuentur fide Christi mortem, sanantur.*

nantur à morsibus peccatorum. Proinde non incongruè Poëta ille Christianus :

*Pharmaca sunt potius, quam vulnera Vulnera Christi,
Curat enim plagis vulnera nostra suis.*

2. Postquam venerant in locum, qui vocatur Calvaria, ibi crucifixe-
runt eum. Er quis, obsecro, hinc non obstupescat pie Lector, quòd
cuncti Evangelistæ hoc summum redemptionis nostræ mysterium non
pluribus, quàm duobus tantummodo verbis adumbrarint: *Crucifixerunt
eum?* quare tam parci fuere hi sacriScriptores in describendo hoc funestis-
simo, omnibusque sæculis inaudito spectaculo, cum nullus modù addat,
quomodo DEI & MARIAE Filius, an in jacente, aut in erecta cruce sit
clavis confixus? 2. Simon de Cassia, Salmeron & alij, quòd Evange-
listæ præ verecundia, teneritudine & compassione animi tam horren-
dum ac luctuosum facinus non potuerint pluribus explanare, vel dilu-
cidare verbis, tremebat enim tunc, cum arripere calamum, manus
scribens, oculi madebant lacrymis, cor insolito perfundebatur horro-
re, imò & ipsa penna rigeat stupefacta, ad consignandum posteritati
tam indignum, tam cruentum, & luctuosissimum spectaculum. Addit
S. Bernhardinus, ita placuisse Spiritui Sancto, qui sic breviter scribi vo-
luit, ut pia consideratio, non expressa per atramentum, pia meditatione ad
meritum Fidelium remaneret.

Luc. 23. 32.

Simon. de
Cass. & Sal-
meron. in
hunc loc.

S. Bernh. To.
1. serm. 15.
art. 4. c. 3.

Hunc crucifixionis modum multi cum SS. Anselmo, Cyrillo, S. Ansel.
Leone, Laurentio Justiniano, & alijs meditantur in cruce jacente fa-
ctam, in quam Salvator mundi à carnificibus prostratus, ac supinus
super cruce jacens eidem clavis ferreis pluribus malleorum ictibus affi-
xus est, quem exinde impij ministri Sathanæ in altum elevarum in scro-
bem in rupe illa Golgothæa defossam, inhumanè dejecerunt, non sine
maximo cunctorum membrorum concussione & dolore inexplicabili.
Alij cum Barradio censent, manus pientissimi IESU ligno humi jacenti
affixas, pedes verò erectà jam cruce eidem esse suffixos. Verumenim-
verò qui antiquissimos Patres consulunt, & Romanum crucifigendi
modum, à quibus & Christus crucifixus est, attentiore mentis oculo
considerant, expensis rationibus, facile in hanc declinabunt senten-
tiam, mitissimum orbis Reparatorem Christum cruce jam fixæ, & humi
depectæ, ac solidè in scrobe firmatæ in alto per scalas fuisse affixum,
quia hic modus Romanis, prout benè observat Justus Lipsius, usita-
tior, & ad majorem crucifigendi ignominiam, populique spectantis

S. Ansel.
Dial. de
Pass. D.

S. Laurent.
Justin. de
Pass. & alijs.

Barrad. To.
4. l. 7. c. 13.

Lipsio lib. 2.
de cruce. c. 7.

terrorem inferviebat. Accedit & ratio, quia furca seu patibulum prius erigi, & trabibus in terra firmari solet, antequam fontes in eo suspendantur; unde etiam provenit usitatus ille loquendi modus: *In crucem agere, In crucem tollere, In hunc enim finem Judæi ad Præsidem Pi-*

Jaen. 29. 15. latum succlamârunt: *Tolle, tolle, & exinde primum: Crucifige eum.*

Gen. 49. 9. Quod & Jacob Patriarcha in spiritu prævidit, dum moriens filio suo

Gen. 49. 9. Judæ in persona futuri Messæ intimavit: *Catulus Leonis Juda, ad præ-*

Cant. 7. 8. dam Fili mi ascendisti; tunc enim Christus tanquam Leo de tribu Juda

ad prædam ascendit, quando in cruce tulit prædam Tartari. Item Spon-

sus: *Ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus;* quibus assentit

S. Mater Ecclesia, dum in oratione de Missa Passionis Domini, cujus

initium: *Humiliavit, ita orare assolet: Domine JESU Christe, qui borâ*

sexta crucis patibulum ascendisti, &c. Quibus adjungamus SS. Patres

& comprimis S. Gregorium Turonensem, qui asserit, Christi pedibus

suppositam fuisse tabulam: *Super hanc verò tabulam, inquit, tanquam*

stantis hominis sacra affixa sunt planta, &c. S. Augustinus: *Ascendit*

Sponsus noster thalami sui lignum, &c. S. Bernardus: *Exaltato in cru-*

cem perforantur manus & pedes Viri optimi benigni JESU. Mirco S. Cy-

prianum, Joannem Chryostomum, Gregorium M. Gregorium Nyssen-

num in tragœdia, Nazianzenum, Nonnum & quàm plurimos recen-

tiores, &c.

O bone DEUS! quàm lugubre hoc erat spectaculum videre JE-

SUM nudum, vulneratum, ab omnibus desertum inter truculentas

carnificum manus in conspectu totius populi insultantis scalas seu ta-

bulationem juxta crucem erectam perreptare, ubi stans in pegmate sa-

cie in cœlum conversâ se denuo Patri Cœlesti in victimam & holocau-

stum totius mundi obrulit; ita Seraphicus Bonaventura: *Aspicit in*

cœlum, Patri dicens: Ecce hic sum Pater mi, usque ad crucem me humiliare

voulisti, pro amore & salute generis humani, placet, accepto, & pro eis me

tibi offero, quos dedisti mihi, & fratres esse voluisti; accepta igitur & tu

Pater, & deinceps placabilis esto mei amore, & omnium maculas veteres ab-

sterge, & elonga ab eis; Me tibi pro eis offero Pater, &c. O utinam

mortales omnes hæc Christi patientis verba altius animo suo inscribe-

rent; ita nimirum par est, ut loquamur, præsertim ubi crux aliqua

cælo nobis submittitur.

3. Et quid interea dolentissima Mater? Penetrat illa immensam

turbam (tanta est vis amoris) & ex adversum cruci se collocat, ubi vi-

deret, & audiret omnia. O fortis Machabæa, quæ non ad montem

Thaba

S. Gregor.
Turon. cit.
à le Blanc.
To. 2. Ps. 21.
v. 18.

S. Aug. lib.
de fide ad
Catechum.
S. Bernb.
Tract. de

Pass. D. c. 5.
S. Jo. Chry-
sost. in 1. ad
Cor. 2.

S. Bonavo.
lib. Medit.
vite Christi
cap. 78.

Thaboræum ad gaudia, sed ad collem Golgothæum luctibus & doloribus inundantem, ut unâ cum Filio in anima crucifigeretur, ascendit: Super omnia autem Mater mirabilis, & honorum memoria digna, quæ per-
2. Mach. 7. 20.
 euntem Filium conspiciens, bono animo ferebat propter spem, quam in Deum habebat: Proinde cum vidisset dulcissimum Natum tam probrosè nudatum, ei capitis sui velum vel per alium submisit, vel potius ipsa, prout S. Anselmo revelavit, lumbis patientis Filij sui circumligavit; audi ipsam mœstissimam Virginem loquentem: Audi Anselme, quod modò
S. Ansel. Dialog. de Passione.
 referam, nimis est lamentabile, & nullus Evangelistarum scribit. Cum venissent ad locum Calvarie ignominiosissimum, ubi canes, & alia morticina proficiebantur, nudaverunt JESUM Filium meum totaliter vestibus suis, & ego exanimis facta fui, tamen velamen capitis mei accipiens circumligavi lumbis ejus.

O patientissima Domina! si Adam Protoparens noster ob nuditatem
Gen. 3. 7.
 suam adeò erubuit, ut in medio ligni paradisi sese absconderet, ac nuditatem suam folijs ficus contegeret. Si Noë nudatus in tabernaculo ja-
Gen. 9. 25.
 cens ingenti verecundiâ perfusus est, ubi nuditatem suam ex alijs intellexit. Si Legati illi Davidis ab Ammonitis turpiter rasi, & usque ad
2. Reg. 10. 40.
 lumbos denudati non ausi sunt propter vestes præcisas in publico comparere. Si Pater in filio prodigo non poterat ferre ignominiosam ejus nuditatem: Citò proferte stolam primam; heu qualis ac quanta oportet
Luc. 15. 28.
 fuisse castissimorum pectorum JESU & MARIÆ erubescencia? O cœli quid agitis? Ubi vestra sunt fulmina? Ubi fulgura? Ubi sagittæ Potentis acutæ? Olim Bethsamitas subitanè morte percussistis, quòd arcam
1. Reg. 6. 19.
 nudatam curiosius inspexerint; & nunc arcam vivam impunè respiciunt tot improbi & sceleratissimi mortalium? O impij, & execrandi Deicidæ, nunquid Dominus adduxit vos quadraginta annis per desertum, &
Deut. 2. 96.
 non sunt attrita vestimenta vestra, & hoc beneficium ita pessimè DEI Filio recompensatis? Omnes planetæ cœlestes erga JESUM ignominiosissimè denudatum suam exhibuere compassionem: Et tenebræ factæ sunt
Matt. 27. 45.
 super universam terram. O impudici, & libidinosi, discite & vos verecundiam à verecundissimo JESU, non enim minima causa hujus probrosissimæ denudationis vestra infana libido extitit; audite Poëtam:

Luce obijt Veneris; Veneris fle turba! videtur

Causa DEI passè non minima esse Venus.

4. Interim parantur clavi, mallei, funes, scalæ, titulus & alia ad hanc cruentam tragœdiam necessaria. Juvat hîc rursus audire dolorosam

Revel. 5. Ierosam Matrem, ita ad S. Birgittam differentem: *Erat autem crux fixa*
Birgitt. lib. & brachia ejus elevata, ita ut nodus crucis inter scapulas esset, nec ullum ca-
4. c. 70. piti reclinatorium crux præbebat, & tabula tituli utriusque brachio super caput
 eminenti affixa erat. Ad crucem igitur jussus dorsum vertit, & manum
 postulatus, primò dexteram extendit. & inde alia manus ad reliquum cor-
 nu non attingens distenditur: Et pedes similiter ad foramina sua distendun-
 tur, cancellatiquè & quasi infra à tibijs distincti, duobus clavibus stipitem per
 solidum os, sicut & manus erant, crucifiguntur. Ad primum igitur ictum
 ferientis mallei ego ex dolore in extasi fuissem, & evigilans Filium meum consi-
 xum video, colloquentes etiam homines, alterum ad alterum audio: Quid
 hic fecit? furtum? rapinam? vel mendacium? alijs respondentibus, quod
 mendax esset. Et tunc corona spinea capiti ejus arctissime imposita fuit,
 quæ ad medium frontis descendebat, plurimis rivis sanguinis, ex aculeis in-
 fixis decurrentibus in faciem ejus: & crines & oculos & barbam replentibus,
 ut quasi nil nisi sanguis totum videretur, nec ipse me adstantem cruci videre
 potuit, nisi sanguine expresso per ciliorum compressionem, &c. Huc us-
 que dolorosissima Virgo ad S. Birgittam.

Considera nunc anima Christiana utriusque & Filij in cruce pen-
Gen. 15. 5. dentis, & afflictissimæ Matris juxta crucem stantis dolores: *Numeras stel-
 las, si potes, olim ad Abraham dictum fuit; & tu anime mi, numeras pla-
 gas, si potes, pientissimi Redemptoris tui, & dolorosissimæ Matris ejus
 immensos Cordis dolores. Aspice venerandum JESU crucifixi Caput
 2. Petri. 1. 12. mille puncturis spinarum saucium: Vide Divinam ejus faciem, in quem
 Angeli desiderant prospicere, nunc cruore, livoribus & alapis deforma-
 tam: Intuere manus & pedes ferreis nunc clavibus crudeliter perforatos,
 Gen. 2. 10. ex quibus quatuor illi paradisi fontes promanant, quibus orbis univer-
 sus rigatur, & à peccatorum sordibus abluitur. Expende ossa luxata,
 Psal. 22. 18. & membra omnia per extensionem è statione sua mota: *Dimmerave-
 runt omnia ossa mea; ac denique considera totum corpus ejus à planta
 pedis usque ad verticem capitis, & nil nisi unum vulnus videbis; ac
 nunc, obsecro, quid ultra debuit tibi facere Salvator tuus, & non fe-
 cit? O Christiane, qui hæc audis, num etiam tu ex illis es, qui rursus
 crucifigis tibi metipsum Filium DEI, & ostentui habes? Plures Judæi sunt
 dicebat mitissimus Redemptor de cruce ad B. Margaritam de Corona,
 Vita 22. Feb. qui me hoc tempore crucifigunt, quam fuerint in die passionis mee. O la-
 apud Bol. crymæ ubi nunc estis? Moyses percussit petram, & fluxerunt aque; &
 land. cor meum petrâ & filice durius erit? Condolebant huic crucifixo Do-
 Psal. 77. 20. mino meo creaturæ omnes: Angeli pacis amare fiebant; sol & luna &
 Isa. 33. 7. cuncta**

cuncta cœli sidera à tam cruento spectaculo suos retraxerunt radios; ob-
stupere saxa & rupes, sepulchra & monumenta disrupta sunt; orbis
universus horrendo terræ motu conquassatus, & quasi à suo centro con-
vulsus est; & ego, heu ingrattissimus peccator ob amorem meum cruci-
fixum, toties à me offensum, non doleam? O Domina! verè Mater
amoris & doloris, hoc quæso, mecum agas, Crucifixi fige plagas cordi
meo validè; iterum rogo ò Domina! ah validè.

3. Nondum à te discedo ò mœstissima Mater! de aquila referunt,
quòd non tantum radiantem, sed & eclypsatum solem irretortis oculis
considerate soleat, unde lemma: *Etiam cum deficit*; aut: *Videndo non*
expleor. O dolentissima Domina, quid dico de te? *Aquila eras, & es* Exech. 17. 8.
etiamnum magnarum alarum, quia multos sub alis maternæ pietatis tute
fovere soles filios; dic, obsecro, quàm immenso gaudio subinde per-
fruebarur cor tuum, cum dulcissimum Filium tuum *speciosum formâ præ* Psal. 44. 8.
filij hominum, tanquam radiantem & mysticum justitiæ solem poteras
in vita intueri, ac contemplari? *Cumque conspicerem eum*, inquis ipsa, Revel. 5.
& considerarem pulchritudinem ejus, anima mea quasi rorem præ gaudio stil-
labat. Verumenimverò mutata nunc est scena ò pientissima! declina- Birg. lib. 1.
vit Dilectus tuus, *& factus est tanquam vas perditum*, vulnus & livor, cap. 10.
& plaga tumens est indumentum ejus, ah quantum jam in cruce muta- Psal. 30. 13.
tus ab ipso est? *Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color opti-*
mus? Hæc mutatio dexteræ Excelsi dulcissimum Cor tuum non tam Ihren. 4. 1.
scindebat, quàm & immenso replebat dolorum pelago: *Eyam*, ais ipsa, S. Birg. l. 2.
sicut mulier pariens, cujus omnia membra post partum tremula sunt; stabas cap. 21.
tamen, & juxta crucem stabas à meridie usque ad vesperam contem-
plans patientem, morientem & eclypsatum justitiæ Solem, unde rectè
prædictum Lemma tibi applicare possumus: *Etiam cum deficit*; vel: *Vi-*
dendo non expleor.

Nunc considerabas eum, ut innocentem Abelem, à perfidis Cai- Gen. 4. 8.
ni fratribus in agro Golgothæo occisum, nunc ut Isaacum super struem Gen. 22. 9.
lignorum locatum, ut DEO in holocaustum immolaretur; nunc ut Exod. 12. 7.
Agnum Paschalem & vespertinum, veru ligneo crucis infixum, & Di-
vino amoris igne assatum, de cujus sanguine domorum postes asperge- Cant. 5. 16.
gebantur; nunc ut Sponsum dilectissimum, candidum & rubicundum, Cant. 1. 15.
candidum per summam innocentiam, & rubicundum per passionem;
nunc ut floridum Nazaræum, cujus lectulus (aspera crux) omni sele-
ctissimorum florum & virtutum genere erat exornatus. Denique con-
siderabas hunc crucifixum Amorem & Filium tuum, ut Sacerdotem
sum-

2. Pet. 2.25.

sumum, & Episcopum animarum nostrarum, solemnem suam, sed eheu! quam cruentam missam publicè extra castra in monte Calvario pro salute totius mundi celebrantem, cujus ara crux fuit; tiara corona spinea, calix, quem dedit ei Pater, myrrihâ, felle & aceto mistus; panem Judæi ei in lignum mittebant; vestis Sacerdotalis caro virginea, sed nunc concisa, & sanguine purpurata; annuli clavi ferrei, & pectorale SS. COR apertum, ex quo sanguis & aqua manabant: Terra, pontus, astra, mundus, quo lavantur stumine. O triste, ô luctuosum Sacrificium! Christus carnem,

Arnoldus
Carnot. &
Richard. l.
4. de laud.
Virg.

ait Arnoldus Carnotensis, MARIA immolabat animam; optabat quidem ipsa ad sanguinem animæ & carnis suæ adolere sanguinem, & elevatis in cruce manibus celebrare cum Filio Sacrificium vespertinum, & cum Domino JESU corporali morte redemptionis nostræ consummare mysterium; sed hoc summi Sacerdotis solius privilegium erat. O anima Christiana! quot modos, & quàm latissimum campum hîc habes cum dolorosa Matre de Crucifixo JESU cogitandi, & meditandi: Quis patitur? Quid patitur? pro quo, quare, quo loco? quo tempore? à quibus? quomodo? in quem finem? & quid tandem huic summo Benefactori tuo crucifixo JESU & SS. Matri ejus dolorosæ possis rependere? &c. Ah cogita!

CON